

रविवारी एप्रिल 20, 2025

विषय — प्रायश्चित्त सिद्धांत

सोनेरी मजकूर: प्रकटीकरण 12: 10

"तारण, सामर्थ्य, आमच्या देवाचे राज्य आणि त्याच्याख्रिस्ताचा अधिकार ही आली आहेत."

उत्तरदायी वाचन:

योहान 10: 11, 14, 15, 17, 18, 27-30

- 11 मी चांगला मेंढपाळ आहे. चांगला मेंढपाळ आपल्या मेंढरासाठी स्वतःचा जीव देतो.
- 14 मी मेंढरांची काळजी घेणारा मेंढपाळ आहे. जसा पिता मला ओळखतो तसा मी माझ्या मेंढरांना ओळखतो.
- 15 आणि जसा मी पित्याला ओळखतो तशी माझी मेंढरे मला ओळखतात. या मेंढरांसाठी मी आपला जीव देतो.
- 17 मी आपला जीव देतो म्हणून माझा पिता मजवर प्रीति करतो. मी आपला जीव परत घेण्याकरिता देतो.
- 18 तो कोणी माझ्यापासून घेत नाही. मी माझा स्वतःचा जीव स्वतःच्या इच्छेने देतो. माझा जीव देण्याचा मला अधिकार आहे. आणि मला तो परत घेण्याचाही अधिकार आहे. हेच करण्याची माझ्या पित्याने मला आज्ञा दिली आहे.
- 27 माझी मेंढरे माझी वाणी ऐकतात. मी त्यांना ओळखतो. आणि ती माझ्यामागे येतात.
- 28 मी माझ्या मेंढरांना अनंतकाळचे जीवन देतो. ती कधीच मरणार नाहीत. आणि त्यांना कोणीच माझ्या हातून हिरावून घेणार नाही.
- 29 माझ्या पित्याने माझी मेंढरे माझ्या हाती दिली आहेत. तो सर्वांहून थोर आहे. माझ्या पित्याच्या हातून ती कोणी हिरावून घेणार नाही.
- 30 माझा पिता आणि मी एक आहोत.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. योहान 3: 16

- 16 होय, देवाने जगावर एवढी प्रीति केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला. देवाने आपला पुत्र यासाठी दिला की, जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्याला अनंतकाळचे जीवन मिळावे.

2. मत्तय 4: 23

- 23 येशू गालील प्रांतात सगळीकडे गेला, येशूने सभास्थानात जाऊन शिकविले व स्वर्गाच्या राज्याची सुवार्ता सांगितली. येशूने लोकांचे सर्व रोग व दुखणी बरी केली.

3. योहान 12: 1, 9-11, 17, 19 (से?), 23, 27-35 (से 2nd), 36 (ते) (से 1st), 37, 42-44, 50

- 1 मग येशू वल्हांडण सणाच्या अगोदर सहा दिवस असताना बेथानीस आला. येशूने ज्याला मेलेल्यातून उठविले होते तो लाजर तेथे होता.
- 9 मग तो तेथे आहे हे यहूदीयांतील बऱ्याच जणांना कळले. तेव्हा फक्त येशूसाठीच नव्हे तर ज्याला त्याने मेलेल्यातून उठविले होते त्या लाजराला पाहावे म्हणून ते आले.
- 10 तेव्हा मुख्य याजकांनी लाजराला मारण्याचा कट केला.
- 11 कारण त्याच्यामुळे पुष्कळ लोक येशूकडे जात होते व त्याच्यावर विश्वास ठेवीत होते.
- 17 मग जो जमाव त्याने लाजरला कबरेतून आणलेले व मरणातून उठविलेले पाहत होता तो जमाव सातत्याने त्याच्याविषयी सांगत होता.
- 19 म्हणून परुशी एकमेकांस म्हणाले, पहा, याच्यापुढे आपले काही चालत नाही. सगळे जग त्याच्यामागे चालले आहे!
- 23 येशू त्यांना म्हणाला, मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव होण्याची वेळ आली आहे.
- 27 माझे अंतःकरण व्याकूळ झाले आहे. आणि मी आता काय सांगू? पित्या माझी या घटकेपासून सुटका कर? केवळ याच कारणासाठी या वेळेला मी आलो.
- 28 पित्या, तुझे गौरव कर! तेव्हा आकाशातून वाणी झाली की, मी त्याचे गौरव केले आहे व पुन्हाही त्याचे गौरव करीन.
- 29 जो जमाव तेथे होता त्याने हे ऐकले व म्हटले, गडगडाट झाला. दुसरे म्हणाले, देवदूत त्याच्याशी बोलला.
- 30 येशू म्हणाला, हा आवाज तुमच्यासाठी होता. माझ्यासाठी नव्हे.
- 31 या जगाचा न्याय होण्याची आता वेळ आली आहे. या जगाच्या राजकुमारला हाकलून देण्यात येईल.
- 32 परंतु मी, जेव्हा पृथ्वीपासून वर उचलला जाईन, तेव्हा मी सर्व लोकांना माझ्याकडे ओढीन.
- 33 त्याने हे यासाठी म्हटले की कोणत्या प्रकारच्या मरणाने तो मरणार आहे हे त्याला दाखवायचे होते.

- 34 जमाव म्हणाला, ख्रिस्त सर्वकाळ राहतो असे आम्ही नियमशास्त्रातून ऐकले आहे, तर मनुष्याच्या पुत्राला उंच केले पाहिजे असे तुम्ही का म्हणता? मनुष्याचा पुत्र कोण आहे?
- 35 मग येशू त्यांना म्हणाला. आणखी थोडा वेळ प्रकाश तुमच्यामध्ये असणार आहे. तुमच्यामध्ये प्रकाश आहे तोपर्यंत तुम्ही चाला. यासाठी की अंधाराने तुमच्यावर मात करू नये. कारण जो अंधारात चालतो त्याला आपण कोठे जातो हे कळत नाही.
- 36 तुम्ही प्रकाशाची मुले व्हावे म्हणून तुम्हांला प्रकाश आहे तोपर्यंत त्याच्यावर विश्वास ठेवा. येशू या गोष्टी बोलला, मग तो निघून गेला. आणि त्यांच्यापासून गुप्त राहिला.
- 37 येशूने इतके चमत्कार त्यांच्यासमोर केलेले असतानाही ते त्याच्यावर विश्वास ठेवीनात.
- 42 तरीही अधिकाऱ्यातील पुष्कळंानी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. पण आपणांस सभास्थानाच्या बाहेर घालवू नये म्हणून परुश्यांमुळे त्यांनी हे पत्करले नाही.
- 43 कारण त्यांना देवाच्या गौरवापेक्षा मनुष्याकडील गौरव अधिक आवडले.
- 44 तेव्हा येशू मोठ्याने बोलला, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो माझ्यावर विश्वास ठेवतो असे नाही, तर ज्याने मला पाठविले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो.
- 50 आणि त्याची आज्ञा अनंतकाळचे जीवन आहे. हे मला ठाऊक आहे, म्हणून जे काही मी बोलतो ते जसे पित्याने मला सांगितले तसेच बोलतो.

4. योहान 13: 1

- 1 मग वल्हांडण सणापूर्वी येशूने आपण या जगातून निघून पित्याकडे जावे असा समय आला आहे, हे जाणून आपले स्वतः चे लोक जे जगात होते त्यांच्यावर शेवटपर्यंत प्रीति केली.

5. योहान 14: 9 (सेम्हणतो), 12 (तो), 13-15, 27, 28 (जर), 29, 31

- 9 येशूने ...
- 12 मी तुम्हांला खरे सांगतो मी जी कामे करतो ती कामे माझ्यावर विश्वास ठेवणाराही करील. आणि त्यापेक्षाही मोठी कामे करील. कारण मी पित्याकडे जातो.
- 13 आणि तुम्ही जे काही माझ्या नावाने माझ्याजवळ मागाल ते मी करीन यासाठी की, पुत्रामध्ये पित्याचे गौरव व्हावे.
- 14 जर तुम्ही माझ्या नावाने माझ्याजवळ काही मागाल तर ते मी करीन.
- 15 जर तुम्ही माझ्यावर प्रीति करित असाल, तर ज्या आज्ञा मी करतो त्या तुम्ही पाळाल.
- 27 शांति मी तुमच्याजवळ ठेवतो, माझी शांति मी तुम्हांला देतो. जसे जग देते तशी शांति मी तुम्हांला देत नाही. तुमची अंतःकरणे अस्वस्थ होऊ देऊ नका. आणि भिऊ नका.
- 28 मी जोते आणि तुम्हांकडे येणार आहे' असे मी तुम्हांस सांगितले ते तुम्ही ऐकले आहे, जर तुमची माझ्यावर प्रीति असती तर मी पित्याकडे जातो याबद्दल तुम्ही आनंद केला असता. कारण माझा पिता माझ्यापेक्षा महान आहे.
- 29 मी तुम्हांला हे घडण्यापूर्वी सांगितले आहे. यासाठी की जेव्हा हे घडेल तेव्हा तुम्ही विश्वास धरावा.

- 31 परंतु जगाने हे शिकले पाहिजे की, मी पित्यावर प्रीति करतो आणि माझ्या पित्याने जी आज्ञा मला केलेली आहे, नेमके तसेच मी करतो. चला आता, आपण निघू या.

6. मत्तय 27: 1, 33, 35 (ते) (से 1st), 55, 56 (से 1st)

- 1 जेव्हा सकाळ झाली तेव्हा सर्व मुख्य याजक व वडीलजन यांनी येशूविरूद्ध कट केला. आणि कशा प्रकारे येशूला ठार मारायचे याचा विचार केला.
- 33 जेव्हा ते गुलगुथा (म्हणजे कवटीची जागा) नावाच्या ठिकाणी येऊन पोहोचले.
- 35 त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले. नंतर त्यांनी चिठ्ठ्या टाकून येशूचे कपडे आपसात वाटून घेतले.
- 55 तेथे बऱ्याच स्त्रिया वधस्तंभासून काही अंतरावर उभ्या राहून हे पाहत होत्या. येशूची सेवा करण्यासाठी या स्त्रिया गालीलाहून त्याच्यामागून आल्या होत्या.
- 56 त्यापैकी मरीया मगदालीन होती.

7. मार्क 16: 9-11, 14, 15, 17 (से 2nd), 18-20

- 9 आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी येशू उठल्यावर त्याने प्रथम मरीया मगदालियाला, जिच्यातून त्याने सात भुते काढली होती, तिला दर्शन दिले.
- 10 ती गेली आणि रडून शोक करणाऱ्या त्याच्या अनुयायांना तिने हे वृत्त सांगितले.
- 11 त्यांनी ऐकले की तो जिवंत आहे. व तिने त्याला पाहिले आहे. तेव्हा त्यांनी तिच्या म्हणण्यावर विश्वास ठेवला नाही.
- 14 नंतर अकरा जण जेवत बसले असता येशू त्यांना प्रगट झाला. त्याने शिष्यांच्या अविश्वासाबद्दल आणि त्यांच्या अंतःकरणाच्या कठोरतेबद्दल त्यांना समज दिली. कारण ज्यांनी त्याला उठल्यावर पाहिले होते त्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला नाही.
- 15 तो त्यांना म्हणाला, 'संपूर्ण जगात जा आणि सर्व सृष्टीला सुवार्तेची घोषणा करा.'
- 17 परंतु जो विश्वास धरतील त्यांच्याबरोबर ही चिन्हे असतील, ते माझ्या नावाने भुते काढतील, ते नव्या नव्या भाषा बोलतील.
- 18 ते आपल्या हातांनी साप उचलतील आणि ते कोणतेही विष पितील तेव्हा ते त्यांना बाधणार नाही. ते आज्ञांवर हात ठेवतील आणि ते बरे होतील.'
- 19 मग प्रभु येशू त्यांच्याबरोबर बोलल्यानंतर तो स्वर्गात घेतला गेला आणि देवाच्या उजव्या बाजूस जाऊन बसला.
- 20 शिष्य बाहेर गेले आणि त्यांनी प्रत्येक ठिकाणी सुवार्तेची घोषणा केली. प्रभुने त्यांच्याबरोबर कार्य केले, व त्याने वचनाबरोबर असणाऱ्या चिन्हांनी त्याची खात्री केली.

8. मत्तय 5: 8

- 8 जे अंतः करणाचे शुद्ध ते धन्य कारण ते देवाला पाहतील.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 583: 10-11

ख्रिस्त. देवाचे दैवी प्रकटीकरण, जे देहधारी त्रुटी नष्ट करण्यासाठी देहात येते.

2. 18: 1-5

प्रायश्चित्त म्हणजे देवाबरोबर माणसाच्या एकतेचे उदाहरण, ज्याद्वारे माणूस दैवी सत्य, जीवन आणि प्रेम प्रतिबिंबित करतो. नाझरेथच्या येशूने पित्याशी माणसाचे एकत्व शिकवले आणि प्रदर्शित केले आणि यासाठी आपण त्याला अनंत श्रद्धांजली वाहतो.

3. 136: 1-10 (सं.)

येशूने आपले चर्च स्थापन केले आणि ख्रिस्ताच्या उपचाराच्या आध्यात्मिक पायावर आपले ध्येय राखले. त्याने आपल्या अनुयायांना शिकवले की त्याच्या धर्मात एक दैवी तत्व आहे, जे चुका काढून टाकेल आणि आजारी आणि पापी दोघांनाही बरे करेल. त्याने कोणताही बुद्धिमत्ता, कृती किंवा जीवन देवापासून वेगळे नसल्याचा दावा केला. यामुळे त्याच्यावर आलेल्या छळाला न जुमानता, त्याने त्याच्या दैवी शक्तीचा वापर करून शारीरिक आणि आध्यात्मिक दोन्ही प्रकारे मानवांना वाचवले.

त्यावेळेचा प्रश्न आता होता तसाच होता, येशूने आजारी लोकांना कसे बरे केले? या प्रश्नाचे त्याचे उत्तर जगाने नाकारले.

4. 28: 1-6

परुशी दैवी इच्छा जाणून घेण्याचा आणि शिकवण्याचा दावा करत होते, परंतु त्यांनी येशूच्या ध्येयाच्या यशात अडथळा आणला. त्याचे अनेक विद्यार्थीही त्याच्या मार्गात अडथळे आणत होते. जर गुरुने एका विद्यार्थ्याला घेऊन देवाच्या अदृश्य सत्याबद्दल शिकवले नसते तर त्याला वधस्तंभावर खिळले नसते.

5. 23: 5-7 (सं. 2nd.)

देवाचा क्रोध त्याच्या प्रिय पुत्रावर व्हावा, हे दैवीदृष्ट्या अनैसर्गिक आहे. असा सिद्धांत मानवनिर्मित आहे.

6. 286: 1-11

मानवी सिद्धांतावर विश्वास ठेवून सत्याचा शोध घेणे म्हणजे अनंताला समजून घेणे नाही. आपण मर्यादित, परिवर्तनशील आणि नश्वरातून अपरिवर्तनीय आणि अमराचा शोध घेऊ नये आणि म्हणून प्रात्यक्षिक करण्याऐवजी श्रद्धेवर अवलंबून राहू नये, कारण हे विज्ञानाच्या ज्ञानासाठी घातक आहे. सत्याचे आकलन सत्यावर पूर्ण विश्वास देते आणि आध्यात्मिक आकलन सर्व होमबलिपेक्षा चांगले आहे.

गुरु म्हणाले, "माझ्याशिवाय कोणीही पित्याकडे [अस्तित्वाचे दैवी तत्व] येत नाही," ख्रिस्त, जीवन, सत्य, प्रेम; कारण ख्रिस्त म्हणतो, "मी मार्ग आहे."

7. 34: 18-24 (स)

शिष्यांनी अनुभवलेल्या सर्व अनुभवांमुळे, ते अधिक आध्यात्मिक झाले आणि गुरुंनी शिकवलेल्या गोष्टी त्यांना चांगल्या प्रकारे समजल्या. त्यांचे पुनरुत्थान हे त्यांचे पुनरुत्थान देखील होते. यामुळे त्यांना स्वतःला आणि इतरांना आध्यात्मिक मंदपणा आणि देवावरील अंध विश्वासातून अनंत शक्यतांच्या आकलनाकडे नेण्यास मदत झाली. त्यांना या जलदीकरणाची आवश्यकता होती,

8. 134: 26-32

येशू म्हणाला: "मला माहित होते की तू नेहमीच माझे ऐकतोस;" आणि त्याने लाजरला मेलेल्यातून उठवले, वादळ शांत केले, आजारी लोकांना बरे केले, पाण्यावरून चालले. भौतिक प्रतिकारापेक्षा आध्यात्मिक शक्तीच्या श्रेष्ठतेवर विश्वास ठेवण्याचा दैवी अधिकार आहे.

चमत्कार देवाच्या नियमाची पूर्तता करतो, परंतु त्या कायद्याचे उल्लंघन करत नाही.

9. 24: 27-31

क्रूसावर चढवण्याची प्रभावीता मानवजातीबद्दल दाखवलेल्या व्यावहारिक प्रेम आणि चांगुलपणामध्ये होती. सत्य मानवांमध्ये जगले होते; परंतु जोपर्यंत त्यांना हे दिसून आले नाही की यामुळे त्यांच्या गुरुला कबरेवर विजय मिळवता आला, तोपर्यंत त्याचे स्वतःचे शिष्य अशी घटना शक्य असल्याचे मान्य करू शकले नाहीत.

10. 36: 10-14

येशूने अपमान सहन केला, जेणेकरून तो त्याचे मौल्यवान दान वांझ जीवनावर ओतू शकेल. त्याचे पृथ्वीवरील बक्षीस काय होते? प्रिय शिष्य योहान आणि त्याच्या वधस्तंभाच्या सावलीखाली शांत दुःखाने नतमस्तक झालेल्या काही महिला वगळता सर्वांनी त्याला सोडून दिले.

11. 20: 20-23

तरीही तो वळला नाही, कारण त्याला हे चांगले माहीत होते की दैवी आदेशाचे पालन करणे आणि देवावर विश्वास ठेवणे, पापापासून पवित्रतेकडे जाण्याचा मार्ग पुन्हा शोधणे आणि पुन्हा मार्गक्रमण करणे वाचवते.

12. 26: 1-6 (से)

आपण येशूची पूजा करतो आणि त्याने मानवांसाठी जे केले त्याबद्दल हृदय कृतज्ञतेने भरून जाते, - गौरवाच्या सिंहासनापर्यंत त्याच्या प्रेमळ मार्गावर एकटेच चालत, अवाक वेदनेत आपल्यासाठी मार्ग शोधत, - तरीही जर आपण त्याच्या आज्ञांचे विश्वासूपणे पालन केले तर येशू आपल्याला एकाही वैयक्तिक अनुभवाची आठवण ठेवत नाही;

13. 138: 18-22

ख्रिश्चनांना आजही, जसे ते त्यावेळी होते, ख्रिस्तासारखे असण्याचे, ख्रिस्ताचा आत्मा धारण करण्याचे, ख्रिस्ताच्या उदाहरणाचे अनुसरण करण्याचे आणि आजारी तसेच पापी लोकांना बरे करण्याचे थेट आदेश आहेत.

14. 37: 27-31

या अत्यावश्यक आज्ञा ऐका: "जसा तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे तसे तुम्हीही परिपूर्ण व्हा!" "सर्व जगात जा आणि प्रत्येक प्राण्याला सुवार्तेची घोषणा करा!" "आजारी बरे!"

15. 494: 11-15

येशूने केवळ काही निवडक लोकांसाठी किंवा मर्यादित काळासाठी बरे करण्याची दैवी शक्ती दाखवली असे कल्पना करणे योग्य नाही, कारण सर्व मानवजातीला आणि प्रत्येक तासाला, दैवी प्रेम सर्व चांगले पुरवते.

कृपेचा चमत्कार प्रेमासाठी चमत्कार नाही.

16. 21: 1-14

जर सत्य तुमच्या दैनंदिन चालण्यात आणि संभाषणात चुकांवर मात करत असेल, तर तुम्ही शेवटी म्हणू शकता, "मी चांगली लढाई लढली आहे... मी विश्वास राखला आहे," कारण तुम्ही एक चांगला माणूस आहात. हे सत्य आणि प्रेमाच्या एकात्मतेमध्ये आपला वाटा आहे. ख्रिश्चन दुसऱ्याच्या चांगुलपणामुळे, दुःखामुळे आणि विजयामुळे त्याच्या सुसंवाद आणि प्रतिफळाची अपेक्षा करून सतत परिश्रम आणि प्रार्थना करत नाहीत.

जर शिष्य आध्यात्मिकरित्या प्रगती करत असेल, तर तो प्रवेश करण्यासाठी प्रयत्नशील असतो. तो सतत भौतिक ज्ञानापासून दूर जातो आणि आत्म्याच्या अविनाशी गोष्टींकडे पाहतो. जर प्रामाणिक असेल, तर तो सुरुवातीपासूनच प्रामाणिक असेल आणि दररोज योग्य दिशेने थोडेसे मिळवेल, जोपर्यंत तो शेवटी आनंदाने आपला मार्ग पूर्ण करत नाही.

17. 24: 11-13

ज्याला "प्रभूचा भुज" प्रकट होईल तो आपल्या वृत्तावर विश्वास ठेवेल आणि पुनर्जन्मासह जीवनाच्या नवीनतेत वर येईल.

18. 45: 16-21

देवाला गौरव असो आणि संघर्ष करणाऱ्या हृदयांना शांती असो! ख्रिस्ताने मानवी आशा आणि श्रद्धेच्या दारावरून दगड बाजूला केला आहे आणि देवातील जीवनाच्या प्रकटीकरण आणि प्रात्यक्षिकाद्वारे, त्यांना मनुष्याच्या आध्यात्मिक कल्पनेसह आणि त्याच्या दैवी तत्व, प्रेमासह शक्य तितक्या एकात्मिकतेपर्यंत उंचावले आहे.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करु द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करु आणि त्यांच्यावर राज्य करु दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून,

न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतःचा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6